

Ch ng 06

Ng i m t mình trong phòng n v i tô cháo n m, Pha Lê nhón l y h tiêu r c vào m t ít cho n ng. Cô v a n v a nhìn ra v n hoa. Ch t cô h ng m t lên t ng. M t b c tranh s n d u c k v i màu s c ph i h p k l , v toà nhà trong ánh hoàng hôn. Nhìn theo cách b c c c a tranh thì có l ng i phác ho ã v ngôi bi t th này, ch có i u xem nó hoang tàn, âm u, không gi ng nh c nh v t bên ngoài.

Pha Lê t tô cháo xu ng, cô l p t c l y xe i mua b t màu, giá v ... T lâu, cô không v tranh, nh ng hôm nay c ngh m t tu n, cô mu n th gi n h n là i bát ph .

Pha Lê ra v n hoa ng m toà nhà r i b t u c m c , nh ng cô m i v c m y nét thì có b c chân i t i. Pha Lê nghe th y và có h i h i h n khi cô không ngh n chuy n ra ây s g p anh ta.

Th Phan ng i di n v i cô.

- Pha Lê!

Cô không ng ng u lên nh ng v n áp tr :

- M y ngày qua, anh v t v nh !

Nh ng Th Phan không tr l i, bu c lòng cô ph i nhìn lên. Pha Lê b t g p ánh m t l nh tanh c a anh ta. Cô m m c i nh mu n nói: “Thay i nhanh th ”.

Tuy nhiên Pha Lê im l ng. Th Phan h i cô gi ng i u b c t c:

- Khi anh i, em r i phòng anh t lúc nào?

- Ngay khi ó.

- Em không tò mò xem th t hay hình nh c a anh ch ?

Câu h i nh th th m dò. Pha Lê buông c , ng i lên chi c gh ngay l i i:

- Có vi c gì th ?

- Em t h i mình i. - Th Phan c i nh t.

- Em không hi u gì h t.

- Anh m t h t ti n trong t . Hôm ó anh ch a khoá t , và vì em anh c ng không khoá c a phòng.

- Nh ng là bao nhiêu ti n?

- Th y ti n ai c ng ham h t, có i u em ã xài bao nhiêu thì tr l i cho anh.

Pha Lê m t vì x u h :

- Em không l y c ng không bi t.

Th Phan m t bình t nh, anh quát lên:

- M t tr m tri u. Tôi h i cô ã làm gì v i s ti n nh v y? Hôm ó, nhà ch có m t mình cô và cô ang trong phòng tôi.

Pha Lê l c u:

- Kinh kh ng quá! Em không có lây.

Anh ph i tin em.

R i nh nh ra, Pha Lê v t nói:

- Phòng em c ng b l c tung lên, nh ng th t ra em âu có v t gì áng giá.

V chân ch t c a Pha Lê làm Th Phan iên ti t lên:

- Chính tôi ã l c cùng v i thím Ba ó.

- Nh ng t i sao anh l i làm nh v y? - Pha lê xanh m t.

Th Phan châm bi m:

- M t con bé n nh u nh cô vào ây c t dòm ch ng chúng tôi. Tôi ã l m vì cái v trong tr ng thanh thi n ó, nh ng bi t âu ch là x o trá. Nói th t i, tôi b qua cho.

- Anh làm gì tôi ch ?

- Tôi s nh công an can thi p.

- c, anh c i báo. N u công an tìm c b ng ch ng thì c thi hành theo pháp lu t. Tôi không vi c gì ph i s .

Pha Lê nói c ng khi n Th Phan h i kh ng l i. Trong anh ang b gi ng xé gi a tình c m và lý trí. Tho t u anh c ng nh i báo công an, nh ng dì Tuy t không cho. S ti n ó là c a dì Tuy t trao cho anh t b nh vi n, anh v a i v . Nay b m t tr m, chính anh c ng b nghi ng .

pha Lê ngâý th th t hay cô ang di n tu ng ay? Và s ti n ó không ph i là nh , n u không ph i là cô thì nó r i vào tay ai? Dì Tu t bảo Th Phan im l ng theo dõi. Cho n hôm nay, có báo công an c ng quá tr . T x a n nay, nhà này ch a t ng x y ra chuy n này, li u khi báo cho d ng Bình hay, d ng có tin hay không? Có th là d ng nói dì Tuy t bày m u t ng c Pha Lê ra kh i nhà c ng nên.

Chuy n m t ti n x y ra m y ngày nay, ai c ng bi t h t. Th Phan m t n m t ng , ch có Pha Lê là v n ung dung vui v . Hai ng i có liên quan theo câu chuy n l i t ra thái khác nhau khi n m i ng i trong nhà không bi t th nào là th t, th nào là gi .

Pha Lê c m th y u t c kinh kh ng nh ng ch ng bi t t bày cùng ai. T d ng b c chân cô d ng l i tr c c a phòng c a ông Cao Bình. Hình nh ông v a m i v nên va li còn d ng ngay u gi ng.

Pha Lê gõ cửa phòng. Không chờ ông nghĩ, cô lao nhanh vào, giọng ư ư:

- Con không lý tin của Th Phan.

- Cái gì? - Ông Cao Bình ngạc.

Hình như mấy ngày nay ông vắng nhà nên ch a hay chuyện xảy ra.

- Hôm đó, con thay thím Ba em c m lên phòng Th Phan. Con b anh y gi l i nói chuyện. Lúc đó, Ng c B ch báo là má nuôi ang c p c u b nh vi n nên anh y v i i mà không óng c a. R i sau ó là anh y nói là m t m t tr m tri u và c t v n con. Lý ra khi b t n th ng nh th , cô s b n i này i ngay, vì con không ch u c s s nh c. Nh ng tr c sau gì con c ng ph i nói v i ba nuôi m t ti ng.

Ông Bình t v gi n:

- T i sao con ph i mang c m lên cho Th Phan? N u thím Ba b n thì b o nói xu ng nhà mà n. R i t i sao con l i nói chuyện trong phòng riêng c a Th Phan nh v y. Nh ng cái s s u t này t rày v sau ph i tránh. Nhà ông ng i, c ng c n nên c n th n m t chút.

Rồi ông h i Pha Lê:

- Th Phan có nói gì không?

- Anh y nh i báo công an. Con không s . Con tin r ng các anh công an có cách làm sáng t v n . ó c ng là bi n pháp t t.

Ông Bình t c gi n:

- Nó dám làm nh th mà không h i ý ki n ta à? S d ta ch p nh n nó là vì bà y. N u bà ta nuôi c ng i ngoài thì ta c ng v y. Nh ng con v ây c t y u h c và làm vi c ch không ph i nghe l i b t c m t ai trong cái nhà này.

Pha Lê cu i u:

- Nh ng thà r ng ba con s ng bên ngoài.

- Không c. Con c n có m t mái m gia ình. Con ph i t p cách s s trong m i tình hu ng, vì cu c i này a oan l m con . Gia ình ch là m t t bào nh trong xã h i, cho nên ph i bi t s ng.

- Con th t là h .

- Ch a có kinh nghi m thì úng h n. Nh ng thôi, t t xem sao. S m mu n gì s th t c ng c ph i bày. Còn bây gi , con hãy can m lên.

Câu nói trên nh t ng s c m nh cho Pha Lê, cô nhìn ông Bình b ng ánh m t bi t n.

Nh nh ra i u gì, ông trao cho cô m t phong th nh :

- Chúc m ng con thi cao! Con c m l y s ti n này mua s m nh ng gì con thích.

Pha Lê nhìn ông:

- Con có thể mở ra xem có không ?

- Có.

- Con cảm ơn ba nuôi.

Pha Lê mở ra xem, cô nhìn thấy hai tấm mớ mớ ngàn trong đó. Lòng cô khôn vui:

- Ba nuôi đã cho con nhiều chi phí, con thật tình không dám nhận. Mẹ ấy con biết ta nghĩ gì, nên bây giờ con ghét tiền lắm.

- Ông có nghĩ thế này vậy chứ. Cũng gì lấy mà tiêu dùng. Thôi, con về phòng đi.

Ông Bình không vui khi Pha Lê nhắc lại câu chuyện trên. Từ ngày Hồng Lan, người yêu tốt nghiệp của ông - ra đi vì một ngày một thay đổi thế giới, lòng ông chao đảo bao giờ cũng bình yên. Ông biết mình có một cô con gái nhưng không biết nó là ai, giàu hay nghèo, còn sống hay đã chết. Mẹ đẻ nói với ông chỉ biết làm theo yêu cầu của Hồng Lan là hãy chú ý tiền cho nhà ông trả cô nhi viện Thanh Trúc. Hồng Lan hứa rằng khi nó đã lớn nên gọi thì chính cô sẽ trao trả cho ông sau khi đã đi theo ý cô. Về ông đã chấp thuận. Ngày nay trôi qua, ông luôn gọi là, nhưng các xã thì kín đáo, không cho biết là ông tài trợ bé nào cho năm ông về qua.

Khi nhìn thấy Pha Lê, ông suốt kêu lên vì giọng Hồng Lan nhắc. Sự xuất hiện của Pha Lê là niềm vui, niềm tự hào của ông, dù ông không quên biết lòng xúc, nhưng lòng luôn day lên sự quan tâm che chở. Ông còn là gì tính hào hoa của Thanh Phan. Anh ta có ý thức cao, tài giỏi, biết cư xử tinh tế ngay như tính theo sự sắp xếp của bà Ngọc Tuyt trong cái nhà này. Và ông cũng đã lên kế hoạch đi đâu đó, không cho phép những chuyện trên đây xảy ra một lần nữa.